

Цілої'зшує Свєніа
Вруна № 33
Ячур

Матуся

Як я люблю свою матусю,
Хоч й інколи її бовсєса.
Але вона найкраща з усіх!
Я так люблю її смєх.
Та не люблю, коли вона плаче.
Цього нікому не пробачу.
За нїї життя б віддала,
Але матусю спосібнє жити.
Скільки добра в її очах,
Скільки тепла в її руках.
Вона навчить, як в світі жити,
І що життя – це наша мать.
Вона добра нам лише вчєх,
І слова – скаті, пророчє.
Вона не любиває злого
І оборонить від чужого.
Матуся – символ доброти,

1

Любови, краси, теплоти.
А ж готує мама смачно,
І співає до всіх обличч.
І каже, що з цього ж слова
Починається дитина мєва.

О Батьківщино - рідна Україно!

О Батьківщино- рідна Україно!
Цілює ти насіром калюжками повна пєвєс.
Де ніжно ~~найкращє~~ чорнобривцє,
Де жито золоте колючиться на вишцє.
Тут бажали голоси гудуть,
І навчили тебе дома жуть.
Тут все таке рідне, малє, красивє.
Цє тут жє пройшло таке дитинство шасливє.
Цє тут ти уперше на землє ступила.
Цє тут тебе немала смачна навчила.
Цє тут ти уперше в життє полюбила.
Цє тут од бєлє тяжкої страсила.
Цє тут ти почула шєб сєлє соло'я.
Цє тут наш верєс – українська см'є!
Цє тут народився великий Тарас.
Цє тут дїється кров на кожного з нас.
Я тут народилася і тут хочу жити!
Я тебе, Україно, буду вічно любити.
О краю мій рідний, найкращий на все.
Хай доля тобі лише волю несе!
Ти буди незламна, моя країна державо.
Смєв кай твої опрєвєсєть лиш спаву!

2

Хай буде щасливий весь рік наш могутий.
Я вірю: поверну крише найбутий!

Мій любий вієне, солдате,
Ти чуси кожєє дєня гармати,
Ночам ти не можєш спати,
Бо рідний край обороняти.
Від ворогє нас захищати.
Мє можєшєсь щєзєвє на тебе,
У Бога проси марше небо.
Я дивую тобі, солдате,
Що в спокійно моєму спати,
Що моєму до твоєї колєти,
За те, що я живу на світі.
Хай руки нагробника пошматують,
Хай ті ~~мозкавєд~~ навчєм пошматують!
Хай рідна земля живе й процвієтє,
Хай лихо й вєдєх Україну змєтє!
А тобі ж, солдате, багато шасєтє,
Хай тебе сонєвє: усєм вєшасєтє.
Повертайся живим у свою маму хату
Бо тебе жє чєкає рідна мать.
Прогорєш ти рідну до серця й скажє:
«Я ж казав: повернусь живим!»

3

Написав Козир О. О.

Середа, 05 грудня 2018 16:51 - Останнє оновлення Середа, 05 грудня 2018 17:02

Увій омак шлейф світ про тебе,
Тя тям стою на мармур вбо,
Не полюбивши війни й гармат,
Тя тям стою, бо ти ж - солдат!
Ти - не солдат, герой - ти, сину:
Бо захищав ти Батьківщину,
Ти так хотів, щоб тебе полюбив,
Щоб весь твій героїзм відчув.
Бо ти стою не лиш для себе,
Ти вояка за мене й тебе,
За Україну і свободу.
Щоб ми дружили разом завжди,
Щоб спокійно жила кожна сім'я,
Щоб рік наш славетний розквітав,
Немає квітка жалюсних.
Та обірвалася твої мрії
Одним коротким науком...
Гривата полетіла в груди.
Для мамі смерть твою - найбільша мука.
Та ні, ти не помер,
Ти тут залишив слід могутній,
На щод замишених нас майбутнє,
Не просто хвилює, ти - Герой,
Ти бився за нашу волю золь,
Ти в серці в мене, тебе, виході родили
Ти в серці річної осені - Батьківщини.
Не плачте, мамко!
Не плачте, тату!

За в груди вилетіли гармати,
Отримавши в нас ті квітти,
Ник не сніт вояками.
А ми ж, матусю, не журіться,
Ви нежте твою, усміхніться
Бо ж виростали ми - Героя!
І знаєте герої не вмирають!
А будуть вічно жити!